

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strelătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei archiepiscopale Sibiului, strada Măcelarilor 47.

Corespondențele sunt a se adresa la

Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garmon — și timbru de 30 cr.
pentru fiecare publicare.

Sibiin, în 21 Septembrie

Partida liberală din Ungaria basată pe dibăcia măestrului ei conducători, înainte de alegerile die-tali pe actualul period de 5 ani, nici că a ținut țeară de deamnă ori pe alegători — de ai prezenta un program pentru acțiunile viitoare, ci a lăsat, ca să decurgă alegerile, a așteptat să se pronunțe opinionea publică și apoi sigură fiind de invingere — a crezut, că este suficient, dacă conducătorul și suflletul partidei, dl Coloman Tisza, va vorbi un discurs — program la Oradea-mare înaintea alegătorilor sei.

Alegerile au trecut, rezultatul alegerilor este cunoscut și mult așteptatul program al guvernului a văzut lumina dilei în 21 Septembrie a. c. în prezența unui numeros public la Oradea mare.

Acei ce s-au așteptat, că dl Tisza va prezenta situația internă ori esternă a țărei în colorit favorabil s-au desamăgit în așteptările lor.

Dnul Tisza le-a spus alegătorilor sei și țărei întregi, că situația finanțieră a țărei unguresc este, de și nu desperată dar serioasă, și-i face mari îngrijiri. Cauza este de a să căuta după dl ministru nu în vre-un răsboiu purtat cu cheltueli mari, ci în aceia, că Ungaria la 1867 a intrat în o moștenire stearpă, aflat o țeară fără scoli, fără instituții de cultură, fără linii ferate, fără riuri regulate și pe acestea voind guvernul a le ridica și-a luat refugiu la cheltueli mari preliminate și nepreliminate numai și numai, ca să ridice prestigiul moral al țărei în fața Europei.

Aceste sunt în esență pronunciamentele ministrului președinte al Ungariei și totodată ale conducătorului partidei liberales. Sperează însă marea și dibaciul măestru, care singur a luat portofoliul finanțelor în mâni, că din o urcare a monopolului de tutun și darea de consum pentru spirt să aducă echilibrul cel destrămat al finanțelor în ordine, fără însă să poată promite mai mult.

Acesta este memorabilul program dela Oradea-mare al premierului nostru.

Va să dică, să va urca din nou darea de tăbac și spirt și de nu să va ajunge cu acele, să va lăua refugiu la urcarea dărilor directe, numai ca să se ridice prestigiul moral al țărei în fața lumii.

Noi credem și avem firma credință, că pe această cale nu să va ajunge scopul intenționat de dl ministru, și nu să va ajunge pentru aceea, căci e ridicul a susținé, că prestigiul unei țări să ridică atunci, când cetățenii gem sub povara greutăților, când sunt storși până la mediu de imposibile cele

mari puse pe umerii lor din partea statului, din partea municipiului, comunei și a altor instituții, ce trebuie să le susțină cetățenii din sudeoarea lor. Noi am avea multe, foarte multe de observat la acest program finanțiar, dar fiind că prudența politică din statul nostru a crezut, că e bine, ca noi să nu putem avea cuvînt în afacerile țărei la locul seu, o facem aceasta pe aceasta cale. Nimene nu neagă, că Ungaria dela 1867 a întreprins lucruri riscante numai ca să se prezenteze în ochii lumii ca stat mare și puternic.

Făcutusau și susținuse din partea statului teatre unguresc, îngrijitusau ca se aibă musee naționali, vor ridica în curînd un palat pentru dieta țărei, reconstruitau Segedin după modelul celor mai mari cetăți din Europa și toate acestea într'un timp când țeară nu avea mijloace și nu le are. S-au înmulțit personalul ampliaților dela administrație și li s'a înmulțit salariile cu sume nebunesci pentru lucrul ce prestează această droaie de oameni, dintre cari mulți chemați, mulți nechemați, dar aleși ca se servească unor scopuri politice, de a servi sovinișmului maghiar, de a servi de agenți politici, de a denunța chiar unde cer interesele specifice unguresc, fără ca se fie responsabili nici înaintea lui Duce.

Croitusau posturile sine cură ale inspectorilor de scoale ai statului fără cari ar putea exista și scoalele române gr. or., și cele catolice și cele reformate, și toate acestea car în un timp când scoalele sătesc nu se bucură de un ajutoriu de o pitulă din vîstieria statului. De ce trebuia să se facă toate acestea, va sci mai bine cel ce le pune la cale.

Unicul lucru ce s'a făcut și nu-l poate nega nici un om de omenie, sunt liniile căilor ferate, și tot ce ne doare e, că și aici a jucat politica mai mare rol, decât interesele economice și comerciale.

Dovadă e Sibiul, care s'a legat prin o linie laterală ca în batjocură, pe când dacă prin Sibiul — Turnu-roșu să deschidea o linie de comunicație ferată, acest oraș de mare însemnatate strategică să ar fi ridicat mult, foarte mult, ear economii din giurul Sibiului, — români și sasii — puteau face negoțe însemnate și înlesnite în spre Pitesci cu România.

De trăiau în Sibiul și în giurul Sibiului săcui, de sigur așa se urma, căci așa cerea resoanele politice și comerciale, dar fiind că din întîmplare pe aci sunt sasii și români, apoi las să le mai scânte ochii.

Ce concluziune ne vom putea face pentru viitorul e ușor de înțeles. Se vor sporii dăurile, se vor

susțină toate instituțiile culturale maghiare, iar ale noastre vor căpăta tot ceea ce au mai căpătat; bunurile statului se vor vinde pe rînd, și când vom ajunge poate soartea Turciei în cele finanțiale, atunci se vor trezi cei cu grandomania lor din somnul de așa. Va fi târziu, — așa dicem noi — și am dorî, că să nu se adeveră căcăse noastre în această privință, semnele însă nu arată, că ne-ar da de gol.

Mesagiul

prin care Maiestatea Sa în 17/29 Septembrie a. c. a deschis dieta în palatul regesc din Buda, este următorul:

„*Stimați domni magnați și deputați, iubiți credincioși!*”

Cu incredere și bucurie Ve salutăm la începutul sesiunii acestei diete, în a cărei durată legală mai lungă, iubirea de patrie și înțelepciunea Dvoastre — după cum sperăm și credem, — va deslega multe cestiuni pendente.

Nu aflăm de lipsă, să Ve descoperim, căcăse afaceri sunt de rezolvit pe toate terenele vieții de stat, a căror rezolvare corectă e de dorit pentru promovarea și înflorirea iubitei Noastre țări, Ungaria.

Aceasta o sciță Dvoastră de sigur, dar sciță și aceea, că ori cât se fie de dorit un progres accelerat, în multe direcții acela totuși trebuie să țină pas cu puterea finanțială a statului, ca nu cumva esaurierea acesteia să pericliteze nu numai progresarea, ci și resultatele deja ajunse.

Guvernul Nostru va fi cu o deosebită considerare la aceasta împregiurare în toate proiectele sale.

În preliminariile sale de cheltuieli guvernul va merge până la acele margini ale economisării, preste care nu se poate trece fără pericolarea intereselor statului, și pe lângă aceasta va face proiecte pentru urcarea venitelor statului, totdeauna însă cu considerare la împregiurarea, ca poverile căt numai va fi cu putință — să se împartă proportionat, și ca popoarele credincioase noastre țări Ungaria, se nu devină prea împovorate.

Ne încredem în aceea, că Dvoastră la sta-verirea cheltuielilor veți procede cu economisare riguroasă, cu precauția impusă de starea finanțială, și dacă va fi de lipsă chiar cu sacrificiu, în ce privește îmbunătățirile dorite, ear la recerințele neapărat de lipsă pentru acoperirea celor mai neamătate lipse ale statului, și de aci înainte veți procede cu promptitudine patriotică.

FOITĂ.

Escursiune la o cetate și la o peșteră.

C. Peștera.

(Urmare.)

După aceea am invitat pe Tânase să sloboadă odată pușca, eară el învoindu-se scoase mai întâi glonțul din pușcă, lăsând numai puținul praf în ea, se uită la capsula și-i dete drumul.

Norocul nostru că ne-am lipit de păreți și ne-am rezimat și cu bâtele, că de nu cădăm la pămînt așa de teribil a sunat pușcătura.

Mergînd înainte peștera devine tot mai îngustă formând câteva cotituri. În aceasta strimtoare se află într'un loc o galerie, deasupra căreia aternă „clopotele”; aceasta am numit-o biserică. Înmediat lângă biserică se află doi stâlpi de peatră tocmai în mijlocul strimtorii. I-am botezat Leonidas și Xerxes, ear strimtoarea: Termopile.

Dela Termopile încolo earăși se largesc peșteră formând o sală (Nr. 6) foarte largă, rotundă, dar scundă. Păreții parță sunt zidiți de mâni omenesci cu o mulțime de boltituri și arcuituri, pe cari se află cremene în diferite forme. Când am intrat primădată acolo am cugetat că e scris pe arcuiturile acelea, așa e aşeată cremenea pe ele. Aceasta cre-

mene, ca și celealte figuri și forme de peatră, ce se află în peșteră (cu deosebire în Nr. 2 și la Termopile) își au și ele istoria formațiunilor pe care vom vedea-o mai la vale.

Sala Nr. 6 e cea din urmă. Aci am ajuns la fundul peșterei. Dacă sar săpa în 2 locuri lângă păretele din fund al acestei sale, de sigur s-ar afla continuarea peșterei, căci se văd nișe găuri, dar aceste sunt aproape astupate cu pămînt și petri, ce au căzut de pe păreții peșterei.

Lungimea peșterei preste tot nu o pot da în metri. Noi am umblat mai bine de 2 ore până am ajuns în fund, de unde se vede, că această peșteră e de o lungime considerabilă. — În partea ei cea mai mare zace deasupra peșterei, prin care curge apa. De aci deduc eu, că odinioară poate să fie curs apa prin această peșteră, eară cu timpul și-a făcut alt loc mai în jos. Aceasta însă e numai o ipoteză, ce nu se poate dovedi de adevărată, decât numai după cercetări multe și prin oameni specialiști în geologie.

Se vorbim ceva și despre formațiunile de peatră.

Dealul în care se află peștera e format aproape numai din peatră de var. Apa de ploae se strecură printre crepăturile stâncilor la vale și în multe locuri se opresce în golurile ce le află în cale. Ea însă nu rămâne aci, ci și cauță loc și se strecură tot mai jos. Apa cuprinde un gaz numit acid carbonic. Acesta are însoțirea, că disolvați (topesce) varul și-l ia cu sine. Astfel, că picăturile de apă în-

carcate de var sosind de printre stânci în peșteră, aci în aer apa evaporează și perde o parte din acidul carbonic, eară varul se condensează, se întăresc.

Dacă apa se strecură înțepăt și lin, picăturile nu cad de pe păreți (boltituri), ci acolo evaporează și varul tot acolo rămâne. Cu timpul se formează din varul remas acolo un fel de sloiu, ca cei ce se formează earnă pe stăriile caselor. Încetând de a se mai scurge apa sau abătându-se pe alte părți, sloii aceia nu mai cresc. Acești sloii sunt „țiglele” de oacie, capră etc, după cum spunea „mosul”. Aceste formațiuni se numesc „stalactiți”.

Dacă însă apa vine în cantități mari, ea nu se poate opri, ci cade jos și aci evaporează. Formațiunile ce se nasc jos în fundul peșterei, cresc de jos în sus; ele se numesc „stalagmiti”.

În peștera noastră se află atât formațiuni de stalactiți cât și de stalagmiti într'un număr foarte considerabil. Astfel dealul de peatră, ce se află în sala Nr. 2 nu e altceva decât un puternic stalagmit încărcat cu mulți alți stalagmiti mai mici de mărimi și forme deosebite. Am aflat pe dealul acesta între altele un cub formal plin de apă și în el 3 ouă mici formate din var.

Deasupra acestui deal întreagă boltitura, e acoperită cu stalactiți care de care mai minunați. Toate formațiunile de aci sunt aproape numai de var. Nu astfel stă lucrul în sala Nr. 5. Aci varul e amestecat cu foarte mult siliciu. Sunt și formațiuni numai de

Cu aprețarea acestor puncte de mânecare, și va face guvernul Nostru proiectele sale, cari vor avea meniunea a suplini lacunele și a asigura progresul continuu dar treptat pe terenul iustiției, administrației, comunicației, al economiei naționale și al culturii generale.

Pe toate terenele, aceste proiecte ponderoase vor forma obiectul decisiunilor Dvoastre.

Cu privire la iustiție, guvernul nostru va face proiectele de lipsă într-o ordine corespunzătoare atât pe terenul dreptului penal, cât și al dreptului privat și prete tot în toate direcțiunile, ce pretend completare.

Pentru regularea cestiunii veterinare și poliției de câmp, va prezenta cât mai curând proiect de lege.

Regularea lucrului public, modificarea legii pentru căile ferate vicinale, inarticularea dreptului de cale ferată, vor fi obiectul lucrării Dvoastre.

In cursul sesiunei dietei acesteia, guvernul nostru va face proiectele sale pentru răscumpărarea regaliilor mai mici.

Va mai face un proiect cu privire la iustiția administrativă, prin care guvernul se va năsiu să deslege întrebarea, care nicăi incă nu e deslegată exact: cum s'ar putea da cetățenilor scutul de drept în forma cea mai completă, fără ca prin aceasta se sufere promptitudinea și efectul administrației și prin aceasta interesele statului.

Mai degrabă apoi va trebui se vea ocupații cu renoarea convențiunii finanțiale încheiate cu Croația și Slavonia, care espiră cu finea anului acestuia, la deciderea căreia de sigur și de astădată veți fi conduși de dreptate și ecuitate.

Înoarea legei despre puterea armată, ce espiră cu finea anului 1889, de asemenea va forma în conțelegeră cu legislația celuilalt stat al monarhiei Noastre un obiect foarte ponderos al discuțiunilor Dvoastre.

Cu toate puterile stăm tot în relații amicale, bune ca și până aci, și deși situația generală nu e chiar de atare, ca se putem abstrage dela perfecționarea puterii armate, avem speranțe basate, că guvernul Nostru conlucrând cu factorii, cu ajutorul căror i-a succes a susținut pacea până aci, susținerea păcii neconturbate și mai departe va rămâne asigurată.

Cu exprimarea acestei speranțe, imploram binecuvântarea lui Dumnezeu prete activitatea Dvoastre și încredînt în zelul, înțelepciunea și patriotismul Dvoastre, declarăm aceasta dietă de deschisă.

Corespondențe particulare ale „Telegrafului Român.”

Mediaș, 18 Septembrie, 1887. Dle Redactor! Permiteți-mi a responde — ultima dată în această afacere — la unele afirmații cuprinse în corespondență de dito Mediaș 26 parr. apărută în Nr. 89 al acestui prețuit diar.

Dle Chendi! Toate eu desfășuire finid, și nomina odiosa, de aceea și astădată me chiamă „un privitor,” ca nu lumea să me glorifice. — Despre fracul, mănușile, ochelarii toate amintite în corespondență Dte nu voiu face aici amintire, cu mult mai puțin despre unele expresiuni cum: „șavant”, cultura inimii etc. cari însușiri nici Dta nu le ai; ci voiu a constata mai întâi, că Dta toate afirmările cuprinse în corespondență mea le ai luat de bani buni și nimic

nu ai putut nega, eu deosebire că la desbaterile sinodului a luat parte și uniți și a vorbit la obiect și de aceia, cari nu a fost membrii.

La această respondere ultimă me silesce altceva și nu epitele de sus date unui privitor; me silesco afirmarea Dte, că te a-și fi vătămat și a-și fi vătămat nimbul, autoritatea sinodului.

Dle Chendi! Ti declar cu toată solemnitatea, că nu am avut și nu voi avea nici odată intenția de a Te vătăma și cu atât mai puțin de a vătăma autoritatea sinodului. Nu, și de aceea nu, pentru că eu, de și sum un savant, îmbrăcat în frac, un om al căstigului, și cum me mai numesc în batjocură, totuși sciu prea bine că vătămând autoritatea sinodului, mi vatăm interesul meu propriu și mi causes daună însemnată. — Apoi, ce folos a-și ave dacă te a-și vătăma pe Dta?

Dta, dle Chendi, scii bine, cine și ce a vorbit în ședința scaunului și a comitetului protopp. și apoi și în alte locuri deciștoare, atunci când ai fost propus și recomandat de administrator protopp. cu majoritate de voturi față de nepotul DTale; sci cine a dispus atunci, că DTa este cel mai apt dintre toți preoții din acest tract. Si pe lângă toate acestea dici, că mi lipsesc un mărgăritar prețios? Da poti Dta afirmă publice, că DTa posedă acel mărgăritar, care-l numesc „cultura inimii?” — E mai greu de a vedea bârna în ochiul propriu, decât...

Da las la o parte aceste subiectivități necălate și venim la obiectul neînțelegerii noastre.

Dta afirmă, că ai fost condus de cele mai bune intenții. Eu aceasta nu o am tras și nu o trag la îndoială; numesc însă intenția mea răutăcioase și mărsav scopul corespondenței mele. — Aici zace diferența între noi. — În cele următoare voi spune scopul corespondenței mele și voi descoperi unele vederi, apoi judece-mă cel competent în cât sum păcătos.

Scopul corespondenței mele a fost: „earba rea din holdă peară,” ce va se dică a scoate afară pe viitor elementele străine și netrebnice din sinul sinodului și a arăta, că membrii sinodului sunt în stare de a-și regula afacerile lor sinodale și fără prezență, influență, semnele din ochi, umerii ai străinilor, că sinodul e consciu de sine și nu are lipsă de tutorat „străin.” Si astfel scopul meu a fost și acela, ca mai ușor să între funea corăbii printre urechile acului, decât acul străinului în sinul sinodului.

Alt scop mai secundar a fost, ca să Te scot din rezervă, a-ți face cunoscute, ca unui mai tiner ca mine în toată privință, unele calamități, sub cari gema tractul protopp. și apoi a Te pune pe terenul muncei pentru delăturarea acelor.

Din rezervă Te-am scos, precum însuși mărturisesci, încât fmi voiu ajunge scopul în celelalte privințe, ne va arăta viitorul.

Eată dle adm. prot. Chendi, unele miserii, calamități și apoi eată terenul de muncă.

1. Dela introducerea statutului organic până în șîu de ađi epitropia protopopească e cunoscută numai după nume; acea nu a ținut nici o ședință de când e pe lume.

2. Dela 1870 până ađi comitetul protopp. a ținut singur numai trei ședințe una pentru scrierea concursului la postul de protopresbiter în an. 1885 sub presidiul reposatului protop. Dionisiu Chendi, alta sub presidiul Rev. domn protopresbiter Ioan Droc cu ocazia alegerei de protopresbiter și a 3-a sub presidiul Dului Ioan Bozoșan.

3. Scaunul protopp. dela 1870 până ađi singur numai una ședință plenară a ținut în a. c. sub presidiul Dului Zaharia Ioanovici.

Acestea Dle Chendi, Dta nu le ai scut, pentru că nu ai fost membru a acestor corporații.

șime de stalacti și de stalagmi, dar aflând alții mai frumoși pe cei adunați și lăsând cărăși pe acolo. Când ne-am apropiat de gura peșterii încă de departe am văzut o lumină slabă: era lumina dilei. Eșind afară din peșteră părea, că am intrat într-un cuptor fericit așa de puternică ni s'a părat căldura de afară, cu toate că la gura peșterei era umbră și lumina soarelui nu ajunge acolo, decât pe la 4 ore după ameađi. În peșteră temperatura e foarte rece, aerul puțin greu.

După obosalea ce o simțiam, și mai ales atinsă fiind de căldură, se întelege, că ne era cam sete. Apă nu era, după cum am dispus, cără cireșele le-am fost isprăvit. Să ne fim pogorât la riu, nu ne-am mai întors, și aveam de cuget să mai intrăm odată în peșteră. Ce era de făcut?

Eu me apucasem să fac o sugare, ca să-mi mai treacă de sete și de necaz. Într-acacea aud pe Niculită strigând un puternic „vivat” și când me uit într-acolo ce văd? — Niculită cu față strălucitoare de bucurie stringea în brațe o ..... ploscă și se năcăjă să-i sucescă grumazii. Indată ce săvîrși această operație o puse la gură, și atât îi era drag de ea, încât abia s'a indurat a o lăsa. Plosca din cestie era plină cu vin. De unde? — Dela badea Stan Armie, Djeu se-i răspălatească fapta, — căci se îngrijise de noi, umplând plosca și dându-o în grija lui Tânase, când am plecat dimineața dela dînsul, fără ca noi să fim scutiți ceva despre lucru.

(Va urma.)

Deci pe viitor vei lăsa cerespondințele prin diare altora, și Te vei pune la muncă cu statutul organic în mână și vei audii în fine „slugă bună și credincioasă....”

4. Părintele D-Tale, dñii Ioan Pinciu consilier, Ioan Popa avocat, Ioan Bozoșan, Zaharie Ioanovici parochi cu câte 20 fl. și alți membri ai sinodului protopp. cu sume mai mici a întemeiat „fondul tractuale;” preotul George Crișian, secretarul Ioachim Nădeșan — și cu deosebire mărele archiereu „Andrei” a creat „Fundăția Andreiană;” directorul scoalelor rom. din Săcele dl Ioan Dorca a dat viață „Fundăției Sofiei Vasilie Aron” din Agârbiciu.

Dle Chendi! Aceste fonduri a prosperat la sume considerabile până pe la an. 1882—3; acum însă samănă celor șepți vaci slabe ale lui Faraon și dacă nu vei luă sub securitate mai curând ce mai există din ele, se șterg cu totul de pe fața pământului.

Te fac atent, că răul a zăcut în interesul cel material a conducerilor acestor fundații.

(Va urma.)

Disertație

de Ioan German învățător și catchet la scoala normală gr. or. din Brad, înființată în adunarea reun. înv. din districtul Zărand, dela 29 August, 1887, în Săcărămb.

(Urmare din Nr. 93.)

Ad. 8. Învățătorul și directorul ar trebui să stee în cel mai strîns raport de iubire, și încredere, directorul ca superiorul scoalei ar trebui să lucre din toate puterile pentru binele învățătorului. Durere nu să întâmple. În Ungaria învățătorii să plâng că însăși preoții lucră adese din resurse pentru micșorarea salarelor, și sumuță poporul în contrale. — Aceasta să întâmple și la noi în archidiaconatul multe locuri. Unii preoți însăși voesc a pune pedezi învățătorului, ca să poată ajunge însăși și învățători. Să mai întâmple și atari casuri, unde preotul vrea să-și facă din învățător o unealtă, cu care să se poată folosi în toate lucrurile sale. Toate aceste sunt în detrimentul scoalei și au de consecință frecuentea neregulată a scoalei. Pentru că mult rău poate face un director, când nu-i place de învățător.

Ad. 9. Salariile învățătorilor în archidiaconatul încep dela 60 fl. v. a. cele mai multe nu să ridică preste 200 fl. Cu aceste sume ai să-ți țini familie, prunci la scoală, să mai procuri căte un jurnal, să plătesci tașe la reunii, în fine să te îmbraci, că te răd prunci umblând sădrențos. Ei dară toate aceste sunt lucrări imposibile. Cum vei trăi cu 60—150 fl. v. a. Atâtă are și încă mai mult un stăvariu la cai, sau un porcariu la porci. Trebuie să se ocupe învățătorul ori cu economia, ori cu vre-o speculă.

Aceste însă recer timp, și pe acesta și-l ia învățătorul din oarele de scoală. Să nu te miri dacă vezi pe bietul învățător cu sapa în spate în oare de prelegere, sau după lemn în pădure cu vre-un prunc doar de scoală. De foame nu poate mori nici el. Ei absentează și trebuie să absenteze dela scoală. Ei dară atunci absentează și prunci. Ce au să caute ei în scoală singuri.

O altă împrejurare anormală este încassarea salarelor direct dela primăria în multe locuri, și prin aceasta l pun pe învățător, la dispoziția unui jude — fără nici o cunoștință de carte — carele l tortură și l sicănează cum scie el. Am văzut în multe locuri pe judele amenințând pe învățător că nu-i va scoate plata, dacă mai dă multe absenții la notariul, fiind că-l face de rușine. Cum să încassează taxele prin primar o scim cu toții. Sciu învățător, carele 12 ani nu a scos un cruce din plată, și în urmă cu advocațul să-i scos salariul.

Dacă nu dă învățătorul absențile regulat ele să înmulțesc.

Ad. 10. Cine a cercetat comunele de munte d. e. protopresbiterul Zarand, Hondol, Secărămb, Câmpeni etc. acela va scrie cum sunt comunicările de grele în timpul iernii. Prunci sunt în depărtare de scoală. Când este nevoie multă și înghețuri, atunci nici omul mare nu poate comunica, decum prunci. Drumurile sunt atât de rele în cât umbli pe ele cu punerea capului. Comunele sunt foarte reziliente, aşa încât și cale de căte 5 ore sunt prunci de departe de scoală. Aici absențile sunt ceva natural. Nimenea nu-i trimite bucuros pruncul la perdeare.

În unele comune nu sunt locuri de păsunat vîtele — în comun — și fiecare proprietar trebuie să-și pasă vîtele pe locul seu. Astfel fiecare economă dacă ține vîtele, trebuie să-și aibă păstorul seu propriu. Oamenii mai avuți pot să plătescă servitori, cei seraci însă cu deosebire dela Sân-Georgiu până la finea anului scolar și trimet prunci cu vîtele la păsune, și astfel în lunile de primăvară și vară, absențile se triplică, ba în multe comune nu umbla prunci de loc la scoală.

Ad. 11. Unde nu sunt scoale, sau unde sunt localități închiriate necorespunzătoare acolo lucru natural, că absențile trebuie să fie numeroase.

Ad. 12. Lipsa de învățători eșalonată. Unde învățătorul este om fără nici o pregătire, acolo nu e mirare, că nu-i trimet, și nici nu trage înima pe părinti să-și trimite prunci la scoală când sciu, că învățătorul nu e apt pentru scoală, sau că este un perde vară, carele neputind face esamene pe la gimnasiu sau pedagogie să le legăt o silă de el, și în lipsă a fost aplicat în vre-o comună mai slabă. Mai vîrstos un învățător — fără pregătire este cauza absenților când și

